

Får också jag tro?

Svar till en tvekande själ

Du frågar: »Ack, om jag visste, att jag får tro! Får också jag tro?» En besynnerlig fråga! Skriften bar aldrig ett enda ord om någon, som icke får tro. Giv väl akt på vad som egentligen är denna frågas inre mening: Får jag tro, att jag är rättsinnig, får jag på mig tillämpa nådens ord? Kära vän, du skall aldrig bliva »rättsinnig», förrän du tror det, som angår även de ogudaktiga, de icke rättsinniga, tror det, som i *alla* fall är sant, evad du tror eller icke. Och vad är det? Jo: »Gud försonade i Kristus världen med sig. Detta är den rätta trons rätta föremål. Men den rätta trons *egenskap* åter är, att det blivit *min* angelägenhet att hava del i denna försoning. Nu, det bör vara slut på den gamla villfarelsen, det är hög tid att upphöra att i otro trampa Guds Son och Guds sannings ord, upphöra att göra Gud till lögnare! Vi torde rysa för att stjäla en tolvskilling eller bryta mot något av lagens bud; men att bryta mot evangelii största bud och hålla Gud osannfärdig i sina nådelöften om Sonen, det hålla vi för ett intet. Detta sker ofta i välmening, men i denna välmening kunna vi göra stor skada. Vi måste ock börja höra och låta säga oss.

Veta vi icke av hela skriften från dess början till dess slut, att honom (Kristus) bära alla profeterna vittnesbörd; att vi äro alla syndare – här är ingen åtskillnad – men att vi varda rättfärdigade utan förskyllan av hans nåd genom återlösningen i Kristus Jesus? Veta vi icke, att Gud är försonad, att han nu »söker, längtar innerlig efter den, som söndrat sig» (Luk. 15)? Och dock arbeta vi i bönen på att *beveka* Gud att emottaga oss. Veta vi icke, att Guds egen Son under starkt rop och tårar, blod och död dyrt återställt, vad som genom syndafallet var förlorat, och just det, som lagen icke kunde åstadkomma, just det, som jag ej förmår, och att köttet alltid skall vara samma onda djur – varför ängslas vi då ännu i otro? Vem förbjuder oss att tro nåden?

Har Gud *svårt* för att fullligen förlåta allt, eller giva oss tron och den Helige Ande? Ve den hårda, blinda otron, som förhindrar oss att tro sådant!

»Men tron är ju Guds verk?» säger du vidare. Svar: Rätt, men vilket han verkar på det sättet, att han *straffar* otron, *fordrar* tron, därmed förödmjucar och uppbryter hjärtat, uppväcker vår suckan efter trons gåva och så förklarar Kristus och evangelium för oss och giver oss öppnade ögon att känna Kristus. Vi måste börja med att höra hans straff och fordran, men säga med Augustinus: »Befall, vad du vill, men giv själv, vad du befäller.»

Summa: Tro det, som skedde för 2000 år sedan. »Ja, men», invänder du, »man kan icke neka, att den, som icke tror, är fördömd.» Rätt så; men det är just därför, jag yrkar, att du skall direkt se på Kristus och se på honom utan sidoblickar på dig själv.

Gud, all nåds Gud, vare med dig. Och vad skall jag mer säga? Bruka flitigt nådemedlen och tro. Kan du nu ingenting uträtta, så är du sjuk, ett får eller lamm. Är du ett får eller lamm, så upphör att bekymras; då vill Herren bära dig. Är du ett borttappat får, så vill han uppsöka dig. Söker du tillika med honom, så är du redan funnen. Känns det icke så, tro det likväl. Kan du icke tro, så ligg såsom död vid Jesu fötter med suckan efter honom och efter trons förökelse – så skall han själv göra allting. *Känns* det icke sant, vad jag här säger, så är det likväl sant. Den *underlige* men *trofaste* Guden styrke dig med sin hjälp.

C-O Rosenius 1842

© Pietisten 2026

Texterna får användas fritt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt. www.pietisten.com